

Követelés kinnlevég behajtása ÁFA

adómentesség

Az Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Egyesült Királyság) által 2015. március 13-án benyújtott elzetes döntéshozatal iránti kérelem – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs kontra National Exhibition Centre Limited

(C-130/15. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést elterjesztő bíróság

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Az alapeljárás felei

Felperes: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Alperes: National Exhibition Centre Limited

Az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdések

A hatodik irányelv (a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap megállapításról szóló 77/388/EGK tanácsi irányelv¹) 13. cikke B. része d) pontjának 3. alpontjában szereplő, a Bíróság C-2/95. sz. Sparekassernes Datacenter (SDC) ítéletben (ECLI:EU:C:1997:278; EBHT 1997., I-3017. o.) kifejtett értelmezése szerinti héamentességre tekintettel, melyek az annak meghatározása során alkalmazandó releváns elvek, hogy valamely szolgáltatás a hivatkozott ítélet 66. pontja értelmében „pénzmozg

zmozgást eredményez, és amelyet a Bíróság ezért olyannak minősített, hogy az az adómentesség hatálya alá tartozhat (az SDC-ítélet 66. pontjához hasonlóan)? Melyek az annak meghatározása során alkalmazandó releváns elvek, hogy az adóalany által a jelen ügyben nyújtotthoz hasonló szolgáltatás a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 3. alpontjában szereplő adómentesség hatálya alóli kifejezett kivételhez, a „követelésbehajtáshoz” tartozik? Különösen, ha a meghatározott módszerrel (például betéti kártyával vagy hitelkártyával) teljesített kifizetés feldolgozására irányuló szolgáltatás a C-175/09. sz., Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs kontra AXA UK plc ítéletben (ECLI:EU:C:2010:646; EBHT 2010., I-10701. o.) szereplő elvek szerint „követelésbehajtást” valósít meg olyan k

ozgás okának tekinthető? Abban az esetben, amikor betéti kártyával vagy hitelkártyával teljesítik a kifizetést, az 1.1. kérdésre adott válasz függ-e attól, hogy a szolgáltató maga szerzi-e meg az engedélyezési kódokat a kártyabirtokos bankjától, vagy ezeket a kódokat

küls pénzügyi szolgáltatóján keresztül szerzi be? Milyen tényezők különböztetik meg a) azt a szolgáltatást, amely olyan pénzügyi információ rendelkezésre bocsátásából áll, amely nélkül nem történhet kifizetés, amely viszont nem tartozik az adómentesség alá (a C-350/10. sz. Nordea Pankki Suomi Oyj ítélethez [ECLI:EU:C:2011:532; EBHT 2011., I-7359. o.] hasonlóan), attól az b) adatkezelési szolgáltatástól, amely gyakorlatilag pénzmozgást eredményez, és amelyet a Bíróság ezért olyanak minősített, hogy az az adómentesség hatálya alá tartozhat (az SDC-ítélet 66. pontjához hasonlóan)?

Melyek az annak meghatározása során alkalmazandó releváns elvek, hogy az adóalany által a jelen ügyben nyújtotthoz hasonló szolgáltatás a hatodik irányelv 13. cikkének B. részének d) pontjának 3. alpontjában szereplő adómentesség hatálya alá tartozó kivételhez, a „követelésbehajtáshoz” tartozik? Különösen, ha a meghatározott módszerrel (például betéti kártyával vagy hitelkártyával) teljesített kifizetés feldolgozására irányuló szolgáltatás a C-175/09. sz., Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs kontra AXA UK plc ítéletben (ECLI:EU:C:2010:646; EBHT 2010., I-10701. o.) szereplő elvek szerint „követelésbehajtást” valósít meg olyan körülmények között, amikor a hivatkozott szolgáltatást annak a személynek nyújtották, akinek a részére a kifizetés történt (azaz a kifizetést fogadó személynek), akkor ez a szolgáltatás ugyancsak „követelésbehajtásnak” minősül-e olyan körülmények esetén, amikor a hivatkozott szolgáltatást annak a személynek nyújtják, akitől a kifizetés várható (azaz a kifizető személynek)? Továbbá, a jelen ügy körülményei között, létezik egyáltalán „behajtandó követelés”?